

Abstrakt

Tato práce si klade za cíl navázat na stále probíhající debatu o chápání pojmu péče řádného hospodáře a pravidla podnikatelského úsudku v českém právu a usiluje o bližší vymezení tohoto standardu v kontextu akvizic, tj. při nabývání obchodního podílů v kapitálových obchodních společnostech či závodů, resp. jejich částí, které v českém právu zůstávají i přes svůj značný praktický dopad i nadále spíše na okraji vědeckého zájmu.

Práce konkrétně analyzuje, zda lze tento standard pro účely akvizičních transakcí vůbec vymežit, a, je-li toto vymezení možné, jaká je jeho konkrétní podoba; soustředí se přitom na vymezení tohoto standardu při zpřístupňování informací týkajících se cílové společnosti, resp. závodu, k němuž zpravidla dochází formou tzv. due diligence. Zmíněný standard se přitom autorka pokouší vymežit pomocí úpravy péče řádného a svědomitého obchodního vedoucího a pravidla podnikatelského úsudku v německém právu. Tuto komparuje s českou právní úpravou a sekundárně se tak věnuje i otázce, do jaké míry je německý standard péče řádného hospodáře při akvizicích použitelný pro vymezení toho českého a jeho závěry tak přenositelné i do českého práva.

Autorka po úvodním srovnání české a německé právní úpravy standardu péče řádného hospodáře a pravidla podnikatelského úsudku, u nichž dovozuje jejich srovnatelnost, načrtává průběh akviziční transakce, v němž demonstruje esenciální význam výměny informací mezi stranami pro identifikaci rizik spojených s její realizací a představuje prostředky, jež mají strany k dispozici pro výměnu informací. Zvláštní pozornost věnuje due diligence, u níž zkoumá, zda má statutární orgán prodávajícího povinnost její provedení připustit a kupující na jejím provedení trvat. Pozornost věnuje též povinnostem prodávajícího při sjednávání dohody o mlčenlivosti.

Ve vztahu k informacím, které prodávající zájemci o koupi zpřístupnil, autorka následně vymezuje způsob hodnocení takto získaných informací statutárním orgánem kupujícího tak, aby rozhodnutí o (ne)provedení akvizice bylo v souladu s péčí řádného hospodáře.

V závěrečné části analýzy autorka vymezuje možnosti a způsob, kterým má statutární orgán kupujícího reflektovat při vyjednávání kupní smlouvy skutečnost a rizika plynoucí z toho, že kupující odmítl část informací týkajících se cílové společnosti zpřístupnit jakož i rizika zjištěná na základě due diligence, nechce-li se dopustit porušení péče řádného hospodáře.

V závěru práce autorka shrnuje své poznatky z provedené analýzy a zamýšlí se nad tím, do jaké jsou poznatky z německého práva při formulaci standardu péče řádného hospodáře v českém právo reálně využitelné a přenositelné do českého kontextu.